

Houd uw hand boven ons hoofd houd ons mensen samen

Gespreksverslag met de Sinti en Roma over armoede.

Noveenbijdrage, d.d. 7 november 2022.

De Sinti en Roma in Nederland wonen en leven voor een groot deel in het bisdom Den Bosch en het Bisdom Roermond.

Wij zijn Ringo, Vlasta en Adolf Sinti en Roma. Wij overdenken in deze noveen wie wij zijn. Dat doen wij vandaag in het MST Mensen in beeld houden, een inloop en ondersteuningsplek voor stadsnomaden in Tilburg en een plek voor Sinti en Roma.

Oorspronkelijk komen wij van India en Pakistan, 1000 jaar geleden. Zoals nu de vluchtelingen uit Syrië en de Oekraïne naar Europa komen zo zijn wij gevlucht vanwege geweld en onderdrukking. Onze zwerftocht heeft 1000 jaar geduurd. Pas in de laatste eeuw zijn wij gesetteld. Wij hebben ons onderweg niet gemengd met de plaatselijke bevolkingen. De meeste Sinti en Roma leven nog steeds onder elkaar en met elkaar en helpen elkaar waar dat kan. In de oorlog zijn wij, zoals de Joden, op transport gezet en velen van ons zijn vermoord in concentratiekampen. Na de oorlog probeerden wij, die vernietiging zijn ontkomen, de draad weer op te pakken. We ondervonden een kille ontvangst en trauma's beheersten ons bestaan.

Alle drie leven wij in een wagen op een klein woonwagencentrum. Wij hebben gewerkt bij een baas maar ons gezinsleven en het leven in een bredere familiekring is moeilijk te combineren met een dienstverband. In ons nomadisch verleden leidden wij een zelfstandig bestaan. We konden daarin onze eigen tijd bepalen. Onze oude beroepen komen in de moderne samenleving niet meer van pas. Armoede slaat in de meeste gezinnen toe.

Wij Ringo, Vlasta en Adolf zijn rond de veertig. Naast de sociale uitkering werken wij op vrijwillige basis voor andere Roma en Sintigezinnen.

Ik, Ringo, werk vooral voor de ouderen die nog steeds aan de oorlog te lijden hebben. Ik kom onder ooms en tantes, neven en nichten veel eenzaamheid tegen en psychische ziekten vanwege onverwerkte oorlogstrauma's. Elke dag bezoek ik wel iemand van hen. Ik kan naar hen luisteren omdat ik zelf een zware inzinking heb gehad en die te boven ben gekomen. Ouderen merken dat het weer beter met mij gaat en doen een beroep op mij. Ik bezoek hen op vrijwillige basis. De mensen vertrouwen mij omdat ik een van hen ben en dezelfde taal spreek. Ik merk dat mijn bezoek hen goed doet.

Ik, Vlasta, kom van Slowakije. Mijn familie woont daar. Samen met Adolf hebben we in Nederland een gezin opgebouwd. Op vrijwillige basis helpen wij Roma gezinnen in Den Haag die dakloos zijn, werkloos en verwaarloosd. Wij spreken de taal van de mensen en kennen hun achtergronden. Gemeenteambtenaren verbazen zich over onze vrijwillige inzet terwijl wij ook nog helemaal uit het zuiden van het land moeten komen.

Wij hebben weinig om van te leven, maar wij zijn rijk als we elkaar helpen, en voor elkaar zorgen.

De natuur is van ouds ons huis; zij beschermt ons, voedt ons en geeft ons de broodnodige rust. Wij trekken ons er graag in terug. Helaas is ons daarvoor nog weinig tijd gegund.

God waakt over ons, geeft ons kracht en vreugde in ons dagelijks leven en in ons werk en vertrouwen in de toekomst.

Wij bidden tot Maria in onze taal:

*Mari Deweskeri Daij, merh mangaa toet,
riekie toe was praal mari menschie riekie
mare Sinti ketnes.*

(Onze Lieve Vrouw, wij vragen u, houd uw hand
boven ons hoofd houd ons mensen samen.)